

МЕТОДИ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАГІСТРІВ БУДІВНИЦТВА

МАРТИНОВ В.І., КАЗМИРЧУК Н.В., ВИРОВОЙ В.М.

*Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса,
Україна*

В період ринкових відносин значно підвищується роль управлінського та керівного складу підприємства, організації, установи тощо. На думку доктора Джозефа Джурана (одного з визначних фахівців в галузі менеджмента та якості) [1] на частку менеджерів доводиться, як мінімум, 85% від усіх потенційних модливостей поліпшення системи, в якій працюють їхні службовці. Ще більш вагомий, так званий, «гуру» менеджмента (автор «японського економічного дива») доктор Едвардас Демінг підвищує цей показник до 94% [2]. Тобто на думку цих фахівців успішність діяльності системи на 85-94% залежить від її керівника і лише на 6-15% від іншого персоналу.

В книзі «Вихід з кризи» Е. Демінг, узагальнюючи свій досвід, сформулював методи якими повинен користуватись сучасний керівник. Ці методи він назвав «Системою Глибинних Знань». Ці знання є єдиною системою у якої є мета, а всі елементи системи взаємозв'язані та їх дії направлені для досягнення мети. Елементами «Системи Глибинних Знань» є: 1. Загальна теорія систем (ЗТС); 2. Знання з теорії варіабельності процесів (теорія імовірності); 3. Теорія пізнання; 4. Психологія відносин.

На думку Едвардаса Демінга кожен управінець повинен хоча б мати мінімальні поняття з цих дисциплін [3].

Сучасний світ в науковім і політичнім суспільстві, у соціальній сфері і побуті визначається і сприймається у вигляді **систем**. Системи охоплюють практично всі сторони матеріального світу і людської діяльності.

Основоположником загальної теорії систем прийнято вважати Людвіга фон Берталанфі [4]. Загальна теорія систем, на думку Л. Берталанфі повинна сприяти вирішенню задач інтеграції наукових знань, на її основі будується новий підхід до проблеми єдності наукового знання. Замість редукціонізму висувається ідея перспективізму, тобто єдності науки на основі ізоморфізму законів в різних областях. Таким чином, загальна теорія систем має

міждисциплінарний характер. Знання класифікації систем, їх властивості, загальні закони та закономірності утворення та функціонування систем дозволять керівнику ефективно вирішувати завдання його підрозділу.

Ми живемо в динамічному світі. Зміни відбуваються у всіх сферах життєдіяльності. Причому в вік інформаційних технологій та технічного прогресу швидкість змін значно збільшується. Прогнози ніколи не бувають точними на 100%. Розуміння **варіабельності** життєво необхідно для керування кожною реальною системою. Керівники можуть передбачити досить багато й з достатньою часткою успішності, щоб добитися запланованих результатів. Однак, вчені знають, що деякі речі спрогнозувати точно просто неможливо, завдяки тому, що причини варіацій знаходяться в самій системі. Похибки бувають такими, які можна усунути (випадкові), а також постійні. Постійні притамані самій системі і їх неможливо усунути. Випадкові породжуються самим процесом (коливання якості сировинних матеріалів, якість обладнання, кваліфікація персоналу, похибки випробувань та вимірів тощо). Завдання менеджерів в вдосконаленні системи, через виявлення небажаних результатів та їх усунення. Для цього спеціалістами розроблено ряд методів та інструментів керування якістю продукції.

У соціальному та виробничому середовищі люди об'єднані один з одним у різноманітні колективні групи в яких встановлюються різні **психологічні** відносини. Розвиток і становлення відносин у виробничих колективах відбуваються на об'єктивній основі трудової діяльності, яка диктує певний ступінь взаємозалежності учасників трудового процесу. Ефективність спільної трудової діяльності значною мірою визначається умінням керівника підтримувати в колективі позитивні виробничі відносини між персоналом. В умовах технічного прогресу не менш важливою є інженерна психологія, яка вивчає взаємодію людини та технічних пристроїв.

Теорія **пізнання** (гносеологія) - це розділ філософії, що вивчає природу пізнання, закономірності пізнавальної діяльності людини, її пізнавальні можливості та здібності; передумови, засоби та форми пізнання, а також відношення знання до дійсності, закони його функціонування та умови й критерії його істинності й достовірності. Різні об'єкти та їхні властивості вимагають різних способів пізнавальної взаємодії суб'єкта з об'єктом (наприклад, пізнання структури матеріалу). Сучасний управлінець повинен вільно орієнтуватись в багаточисельних методах пізнання та вміти їх ефективно застосовувати на практиці.

Узагальнюючи вищенаведене, на думку авторів, при підготовці фахівців освітнього рівня магістр необхідно передбачити розробку кризних робочих програм з урахуванням цих дисциплін.

Література:

1. Гуру менеджмента качества и их концепции: Э. Деминг, Дж. Джуран, Ф. Кросби, К. Исикава, А. Фейгенбаум, Т. Тагути . 2. Нив Генри Р. Пространство доктора Деминга. Книга 1. — М.: Высшая школа, 1996 – 331 с. 3. Деминг В.Е. Выход из кризиса. – Тверь, Альба, 1994 – 264 с. 4. Bertalanffy L. Von. General System Theory, Foundations, Development, Applications. – New York, 1968. – 356 p.